

Pakikipag-usap SA MGA BITUIN

Pitak ni J.S. ESGUERRA

Si Miguel Lopez, na tuklás ni Susana de Guzmán at gumanáp sa "Violeta" ay muling mákikita sa "Ang Pamana ng Tulisán" at "Sarung Banggi."

KAMAKAILAN, si Gng. Aurora Aragon ni Quezon, pangulo ng lupon ng mga patnugot ng "NATIONAL CAMPAIGN ORGANIZATION FOR THE ANTIPOLO CHURCH RECONSTRUCTION," ay binigyan ng pagkakataong mápanood ang mga unang tagpang yari sa ginágawang pelikulang "HIMALA NG BIRHEN" sa estudyong ng LVN.

Ang násabing ginang ay nasiyahan sa mga nápanood at naniniwala siyang ang pelikulang ito'y magiging hit sa araw at oras na itanghá sa mga dulaan sa Maynila.

Pagkaraan ng may anim na buwang pangigibang bayan, si Encarnacion de Leon, ay nagbalik sa Maynila. Maraming lunsod sa Estados Unidos ang nádalaw sa buong panahong inilagi niya roon, at isá na ang Hollywood.

Mga kilalang bituin sa aninong gumagalaw ang sumalubong at nagparangál sa pagdating ng násabing butihing ginang. Napagalamán namin na siya'y may dalang sarisaring makabagong máki-

na sa pagkuha at pagyari ng pelikula. Kamakailán, si Encarnacion de Leon ay hinirang ng kanyang iná, si donya Sisang, bilang pangkalahatang "manager" ng LVN.

Maligayang bati sa inyong pagdating at sa bagong tungkuling háhawakan sa LVN.

Araw-araw, buhat sa umaga hanggang hapon, ang silid na kinlalagyan ni Gerardo de Leon sa pagamutan ng San Lukas ay laging puno ng maraming dalaw.

Mga litaw na bituin sa Puting Tabing ang karamihan sa nagsisidalaw kay Gerry. Sa isang pagkakataon, isang dalaw ang kumumusta sa kanya, at siya ay masayang tumugon.

—Isang KAMAY NG DIYOS ang nagligtas sa akin—ang wikang nakangiti ni Gerry,—kaya hindi ako nasawi.

Kung hindi pa nalilimot ng madla siya'y gumaganap ng isang mahalagang papel sa pelikulang "ANG KAMAY NG DIYOS."

Sa isang restoran ay nagkaroon ng isang malaking eskandalo nang magbabag ang dalawang artistang lalaki dahil sa isá namang artistang babae na kapuwa nilá sinusuyo.

..Nguni't ang maganda nito ang artisang kapuwa pinipintakasi ng dalawang nagbabag ay lihim na palang nakatali sa isang pusong lalong mapalad kaysa kanilá.

—Hoy, mga panyero—ang wika ng isang nakiawat sa awayang yaon,—tigil na ang mga kahibangang iyan, sapagka't ang pinagbabangayan ninyo ay may isang linggo lamang ngayong ikinasál kay...—at saka ibinulong ang pangalan ng ibig tukuyin.

Pagkaraan ng ilang sandali, ang dalawang artistang muntik nang magkasubukan ng lakas dahil sa isang malikot na pag-ibig, ay nagkamáy at saka kapwa nagsabing limutin na ang lahat.

Si Bb. Remedios Amariague ng Kalamba, Laguna, ay sumulat sa amin. Sa isang bahagi ng kanyang liham ay ganito ang mababasa:

"...marahil, si Oscar Moreno ay may iniibig na, kaya wala na siyang kapaná-panahong tumugon sa mga nagsisisulat sa kanya. G. Esguerra, maári pu bang sa pamamagitan ninyo ay malaman namang taga-Kalamba, kung bakit hindi tinutugon ni Oscar ang mga sulat na ipinadadalá sa kanya ng kanyang mga tagahanga?"

Ukol sa bagay na iyan, Bb. Amariague, ay wala po kaming masasabi. Maári pu bang maghintáy kayo ng ilan pang araw? Anong malay ninyo kung si Oscar Moreno ay abalá ngayon sa marami niyang shooting, kaya hindi niya makuhang tugunin ang mga nagsisisulat sa kanya?

Maghintáy kayo, at huwág mung nang mawawalán ng pag-asá.

Marami ang nagtatanong sa amin tungkol kay Lilia Dizon. Ninanais nilang malaman kung si Lilia ay dalaga o may-asawana.

Buhat kay Macario Rimasanta ng Taguig, Rizal ay tumanggap kami ng ganitong sulat.

"G. Esguerra: ako po ay isang binatang mahilig makipagsulatán sa mga artistang kinagigiliwan ko sa Puting Tabing. Si Lilia Dizon po ay isá sa aking mga paborita. Kamakailán, siya ay sinulatan ko. Nátatandaan kong mayroon na-

akong limang sulat na náipadadalá sa kanya, nguni't isá man ay hindi niya tinutugon. Bakit po kaya? May-asawa na kaya ang artistang iyon na nagiging kasintahan ko sa aking mga panaginip?"

G. Rimsanta, kay-ganda ng inyong sulat na tinanggáp namin. Náwiwilli kaming tunghayan iyon, nguni't nalungkot kaming kayo ay sagutin tungkol sa inyong ibig malaman. Ang masasabi namin ay ito: Ang puso ng isang babae, maging siya ma'y isang artista o hindi, ay tulad sa dagat na hindi maarok ang lalim. Ang maípapayo namir sa inyo ay ganito: Huwág kayong panlamián ng loob at naniniwala kaming bukas-makalawá ay makakatanggáp kayo ng kanyang tugon, maging ang tugong ito ay sa inyong ikasisiyá o ikalulungkot.

"GINANG TAKAICHI." Ito ang isá pang pelikula ng Nolasco Bros. na ngayo'y ginagawa na. Sa mga pangunahing papel ay magsisiganap siná Ernesto La Guardia na kababalik lamang buhat sa Estados Unidos, at Lilia Dizon.

Kabilang din sa casting siná Josefino Cenizal, Gil de Leon, Rosa Rosál, Luis del Rey at Billy Vizcarra.

Ang "MAHINHIN" ay isá sa mga pelikulang ináasahang magtatagumpáy ng Pedro Vera, Jr. Studio. Sa pelikulang iyan ay magsisilabás siná Arsenia Francisco, Ricardo Brillantes at ibá pang may pangalan na rin sa aninong gumagalaw.

Ang "synopsis" ng "MAHIN-

SINUBOK Sa Klinika Laban Sa HIKA

Sa ginawang pagsubok sa klinika ng mga esperimentalista sa bars, napatunayang ang SIROP NOREL ay mabisang lunas ang hika. Kung hinumin sa unang babala sa hika, ang paninikip ay binabawasan nito lamang kung hinumin sa unang pagbabala. Pinaluwalag ang inyong parhings, pinatibay ang inyong paghinga, pinatibay ang inyong pagtulog. Samantaling dinahuhupa at pinadadalang ang sumpong ng hika, ang inyong katawan ay nakangiti sa pagpapaligat ng inyong katawan na laka. Subukan ang isang botel.

DOCTORS PHARMACEUTICALS, INC.
Silid 224 De Leon Bros. Bldg. Ave. Rizal at Raon

HIN" ay madalás ikalat sa pamamagitan ng radyo, kaya ngayon pa'y ináasahan nang ipagtagumpáy. ng Pedro Vera, Jr., Productions ang pelikulang iyan.

Muling pagigitna sa larangan si Carlos Vander Tolosa. Ang direktor na ito na namatnugot na sa maraming pelikulang nagtagumpáy, ay matagál-tagál ding hindi nárinig. Nguni't ngayon ay sinásabi niyang kagigiliwan ng lahat ang pelikulang "SIETE DOLORES" na kanyang pamámahalaán.

Ang "SIETE DOLORES" ay pag-aari ng Nolasco Bros. Kung sino ang magsisigánap diyán, ay siyang hindi pa málaman.—#

HALIK SA....

(Karugtong ng nasa pah. 43)

na agád sa oras na iyon sa kamáy ng isáng taong alam niyang may tiyák nang kapasiyahan sa pagtataguyod ng paninindigang tagláy sa kaibuturan ng isáng mataos na kalooban.

—Hindi namán sa ayaw tumulong, Renato!—náipakli niyang ang tinig ay may kaunting pangginginig.—Ang hinihintáy ko sa sa iyo ay turuan mo ako ng máikakatwirang kapani-paniwala sakaling ako'y siyasatin!

—Ang susi lamang ng malaking pinto ang kailangan ko. Ako na ang bahalang bumasag sa mga dinding na salamin upáng makapasok sa kinalalagyan ng mga armas at siyá nang sasalikwát sa talasok na bakal ng estanteryang kinalalagyan ng mga rebolber.

Tila nasiyahán si Toribio sa paliwanag ni Renato kayá't yamang dalawá namán ang susi ng pintuang malaki ay ipinagkalóob niya ang isá.

—Mga rebolber lamang ang nároroon. Ang aking pang-ibon ay nárito. Kung kailangan mo'y bábalutin ko sa sako at nang iyo nang madalá.

—Salamat, Ibyong. Kung magtagumpáy kami ay hindi mo panghihinayangan ang malasakit na idinamay mo sa amin!—ang wika na ni Renatong sumayá ang mukha.

Pinagtanggál-tanggál ni Toribio ang baril na pang-ibon at saka binalot sa sako at tinalian ng mga leteng. Hindi lamang iyon at susi ang ipinabaon niya sa kaibigan, kundi ipinagpilitan din namáng isinilid sa bulsá ng binata ang limándaang pisong nábanggit na sa kanilang pag-uusap.

Palingus-lingos na lumabás at lumayo si Renato sa pook na iyon. Kung alin ang madilim at madalang na daanan ng mga tao ay yaon ang lansangan niyang tiná-talunton.

Alám niya ang ilang na pook na kinalalagyan ng kanilang

KAYUMANGGING...

(Karugtong ng nasa pah. 10)

wal na Hapon ang kanilang kawalang-pag-asa. Talaga raw silang mapalad na mag-aanak. Sa awa ng Diyos, lahat sila'y nangkalgitas. Ito ay isa sa mga bagay na lagi niyang ipinagpapasalamat sa Lumalang. Iyan... at ang kanyang kapalaran sa pag-aartista.

Ukol sa huli:

Lumuwas sa Maynila si Rosie na kasama ng isang kapatid na matanda noong Enero, 1946. Iyon ang una niyang pagkakaparito sa loob ng buong kapanahunan ng digmaan. Nguni't iyon ay isang "dalaw" lamang; nagbalik din siya sa Dabaw pagkatapos. Sa nayon ng Toril na sila nanirahan at doon na nagpagawa ng bagong tahanan ang kanyang ama, hindi na sa dati nilang pook sa kapital. Pagkatapos ng dalawang buwan ay muli na naman siyang nagkaroon ng pagkakataong makaluwas sa Maynila.

Sa pagluwas na ito noong Marso ng nakaraang taon ay naipag-sama siyang minsan ng isang kaibigan sa studio ng Sampaguita Pictures. Kapuwa sila humiling ng screen test o pagsubok.

Pagkaraan ng ilang araw, bago pa malaman ni Rosie ang kinalabasan ng test, ay may nagpasa naman sa kanyang isang kaibigan sa tanggapan ng Hukom Jose O. Vera, pangulo ng Sampaguita. Pagkakita raw ng naturang ginoo kay Rosie, ay naakit ito at nagwika: "Wala ka bang hangaring mag-artista sa sine?"

Si Rosie ay napangiti at ipinagtapat niyang talaga ngang siya'y may hilig sa pagganap; katunayan, nakakuha na siya ng screen test.

—Screen test?—ang ulit daw ng Hukom Vera.—Saan ka kumuha ng screen test?

Lalong napangiti si Rosie. Maramhan at waring nahihiya siyang

"clubhouse." Kaya kahit siya nagliliklik sa pamimili ng mga lansangan hindi mapanganib ay alam niyang siya'y makasáapit din sa pook na kanyang sadya.

Nguni't nang malapit na siya sa kanyang pook ná pakay ay ná-tanaw niya sa tulong ng isáng malamlám na ilawán ang isáng kawal na hapon.

Tumigil si Renato. Umupong dahan-dahan at nagkubli sa malagong damong lampás-tuhod na naggugubat sa gilid ng daán. Gumapang siyang buong pag-iingat upáng makalapit sa kinalalagyan ng náikita niyang palakad-lakad at pabalik-balik na nilikhang may pasáng riple at nakasambalilo ng bakal, na ang bayoneta ay kumikislap sa tuwing tátamaan ng isáng lámparang nakasabit sa bakod sa panulukan ng daán.

(Itútuloy)

tumugon: "Sa Sampaguita Pictures, po!"

Nakahinga ang ginoo (marahil ay kinutuban siyang sa ibang samahan nakapuntang una si Rosie!), at nalulugod na nagwika ng:

—Mabuti! Hindi ko alam ang bagay na iyan nguni't ngayon din, pakikialaman ko kung ano ang kinalabasan ng test!

Natuwa si Rosie pagkarinig nito sapagka't siya ma'y sabik na sabik nang mabatid kung siya nga ay "naka-pasa" o hindi.

Sa madaling sabi, ang screen test daw ay isang tagumpay—at sa sumunod na iglap halos ay inalok na siya ng isang kontrata! At ang una niyang pelikulang nilabaan ay isa sa itinuturing na "bigatin", o yaong nagtatampok ng mga artistang kinikilalang "numero uno": "Si, Si, Senyorito!" nilabasan nina Carmen Rosales at Oscar Moreno.

Gayon na lamang ang tuwa ni Rosie. Unang-una, si Carmen Rosales ang higit niyang hihahangaan sa mga artistang pilipino. Malaon na niyang itinuturing na "diyosa" si Mameng at sa kanyang

sarili'y lihim niyang pinipintuho ang bantog na artistang ito. At ngayon ay makakasama niya sa paglabas!

Ikalawa, ang tungkuling iniatas sa kanya ay "hindi masama", lalo pa kung aalagataing siya'y isang baguhan. Nakasama kapagkaraka ang kanyang pangalan sa billing, o sa talaan ng mga pangalan ng mga artistang gumaganap. At kasama siya sa maraming tagpo ng pelikula, na karamihan pa'y mga close-up: yaong uri ng "kuha" na pinipita ng karamihan sa mga artista dahil sa malapit na malapit at "buhay na buhay" ang bawa't larawan!

At ngayon ay lalo pa siyang masayang-masaya. Sapagka't kabilang siya sa mga napiling lumabas sa pelikulang hango sa nobelang dugtungan ng ILANG-ILANG: ang "Kamay ng Diyos". At mahalaga rin ang tungkuling ibinigay sa kanya, walang iba kundi si Elena, kaibigan ni Marta! Mulí niyang makakasama si Carmen Rosales!

—Siya ang hinahangaan ko sa lahat ng artistang babae sa Pilipinas—ang pagtatapat ni Rosie

